Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adressefor andringer o. s. v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

E. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Ehr. Johnson, Minden, Nebr.
B. M. Bager, Akron, Colo.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Henrettelse ved Elektricitet.

Som andet Steds meddelt, fik Henrettelsen af den elendige Skurk Kemmler ved den ny elektriske Methode et daarligt Udfald. Denne Maade at ekspedere Forbrydere ud af Verden paa kommer rimeligvis nu ikke i Brug. Den lovgivende Forsamling i New York havde valgt den elektriske Henrettelsesmethode, fordi vor Tids bløde Menneskehjerter anser Hængning som barbarisk. I gamle Dage, da Folk var mere grusomme og haardhjertede, anvendtes Korsfæstelse som Middel til Dødsstraf; men de skakkels Ofres Lidelser var saa store og langvarige, at man senere for Humanitetens Skyld lagde sig efter at bringe Forbrydere af Dage ved at hugge Hovedet af dem med Sværdet eller med Øksen. Men fintfølende Mennesker gruedes ved Synet af Blodbadet, og derfor kom Hængning tilsidst i Brug, hvilken Dødsmaade har været i Brug her i Amerika indtil vore Dage.

I den franske Revolutions første Tider, da Henrettelser var saa talrige, at Hængning ikke hurtigt nok kunde klare det, opfandt De Guillotine den Maskine, der bar hans Navn, som en hurtig og smerteløs Dødsmaade. Uagtet denne Dødsmaade synes oprørende for de fleste Nationer, har den dog hidtil holdt Forrangen i Frankrig. Hængning er maaske saa hurtig og smerteløs en Dødsmaade som nogen anden, forudsat at Skarpretteren besidder den fornødne Dygtighed og gode Indretninger, men New Yorks Elektrikere mente, at en sikrere og hurtigere Methode kunde opfindes ved at benytte den elektriske Strøms hemmelighedsfulde Magt. Man var saa sikker paa at Maskinen var fuldkommen; den var bleven prøvet paa en Hest og en Kalv, og begge døde paa Sekundet. Det manglede blot at prøves paa Mennesker, men forresten vides det jo, at hundreder Mennesker øjeblikkelig er blevne dræbte simpelthen ved at berøre en stærk ladet Traadledning. Det saa saaledes ud til, at de elektriske Videnskabsmænd havde gode Grunde for den Tillid, der beseelede dem.

Trods alle de lovende Udsigter, da Apparatet skulde bestaa Hovedprøven, maatte der tre Stød og atten Sekunders Mellemrum til for at skaffe Synderen ud af Verden. Kan man tænke sig Muligheden af, at visse Menneskenaturer besidder en større Modstandsevne overfor den elektriske Strøm end andre?

Vore syd-amerikanske Fætteres.

Præsident Celman har gjort en Ende paa de Vanskeligheder, der omringede den argentinske Republik, ved at nedlægge sit Embede. Uden Tvivl var han en meget daarlig Styrer, og godt er det for Landet, at det omsider er bleven ham lvit. Vice-Præsidenten Pellegrini er bleven hans Eftermand, og det hedder, at Regjeringsaffærerne vil blive underkastede en gjennemgribende Undersøgelse i den Hensigt at reducere Udgifterne samt tilvejebringe Pengemidler, hvorved den truende Pengekrise kan undgaas. Nationalbanken har gjenoptaget sin Virksomhed, men Børsen er endnu lukket. Kongressen har besluttet at paatvinge de enkelte Provinser en ny Udgave af $50,000,000 i Seddelpenge. De udenlandske Kreditorer trænge haardt paa for at faa deres Tilgodehavende, og hidtil har Regjeringen været i Stand til at indløse dens Papirer til Forfaldstiden. Men saavel Nationalregjeringen om Byen Buenos Ayres er blevne nægtet mere Krebit i London, og den eneste Udvej er derfor at udstede flere Seddelpenge for indenlandsk Cirkulation. Den ny Præsident omtales som en forsigtig og erfaren Mand i Finansvæsnet, og det Haab næres at han vil kunne afvikle Vanskelighederne uden videre Fare for revolutionære Optrin.

I Mellem-Amerika begynder Fredens Daggry at komme til Syne. Præsident Ezeta, hvem Præsident Barillos i Guatemala var opsat paa at uddrive som Præsident i San Salvador, er officielt godkjendt af Mericó, Honduras, Nicaragua og Costa Rica, hvilket viser, at det var den pure Løgn naar man fortalte, at idetmindste to af disse Stater havde allieret sig med Guatemala i den Hensigt at knuse den lille Republik San Salvador. Det var ganske i sin Orden, at Barillos fik denne Irettesættelse for sin Næsvished. Han havde ingen Ret til at blande sig i San Salvadors hjemlige Affærer. Hvad vedkom det ham, om Ezetas var lovlig valgt Præsident eller ej. For øvrigt har Ezetas vist Rimelighed ved at sammenkalde en Nationalforsamling, der skal afgjøre, hvorvidt han skal indehave Embedet eller ikke.

San Salvadors Arme vandt de første Sejre ved resolut Optræden og Tapperhed, der ansporedes ved Bevidstheden om deres Sags Retfærdighed. Men nu befinder den sig paa gautemalalsk Grund som Erobrer, og klogest vil det være for den at trække sig tilbage, hvilket den kan gjøre med Hæder. Gjør den ikke det, kan San Salvador dog komme til at trække det korte Straa, thi dens større Nabo ligger inde med Tropperne, Pengene og Vaaben, og en systematisk Optræden fra Guatemalas Side vil blive den sikre Død for San Salvadors Arme, dersom den ikke i Tide redder sig ved et Tilbagetog.

Tolddebat som Læremester.

Den Gang, Mr. Cleveland indbød det amerikanske Folk til at tage Parti i Toldsagen, var der ikke mange, som forstod sig paa den. Især var dette Tilfældet hos Landbefolkningen, der er langsom til at modtage ny Ideer eller opgive de gamle indgroede. Derfor overlod de det store Spørgsmaal ganske til de professionelle Politikeres overlegne vise Beslutning, og blindt hen stemte den Valgseddel, man stak dem i Næven, blot den bar det Partis Varemærke, som de var født og opdraget i. Egentlig talt, tilhørte de just ikke Partiet, for de havde intet Ord at sige i dets Raadslutninger, men brugtes simpelthen af Lederne som Løftestang, hvormed de hvert Efteraar svang sig selv ind paa Magtens Saddel.

Dersom Landets Vælgere havde inden sidste Præsidentvalg havt et saa korrekt Kjendskab til Toldspørgsmaalet som de nu har, var det bleven Løgn, at Harrison var kommen i Præsidentstolen eller Republikanerne havde faaet Flertal i Huset. Men siden den Tid har Folket tilegnet sig en Mængde nyttige Oplysninger om dette højst interessante Emne. Det forstaar nu ret godt, at Tolden, der med saa blændende Farver blev fremstillet som den amerikanske Industris Oldefa'er og specielle Skytshelgen, er slet og ret et findrigt anlægt Kunstkneb til at beskatte Forbrugeren til Fordel for den begunstigede Fabrikant.

Og den sunde Told-Debat, der for Tiden finder Sted i Senatet, og som Reed og hans Klike forgjæves søger at kneble, bidrager sit til at oplære Folket, der nu for Alvor er begyndt at vaagne til Bevisthed om saavel den allerede tilføjedellret som den, man spekulerer paa at sætte i Værk. Offenligheden er nu en opmærksom Jagttager af Kongressens Forhandlinger og opsnapper ivrigt alle de Sandhedskorn, som Modstanderne af den skammelige McKinley-Bill udsaar. Senator Berry, f. Eks., ytrede nylig under Debatten, at Forslaget er „en Bundt falske Foregivende, der sejler under falsk Flag, og er hverken ærlige i Ansigtet eller i Hensigten. Den foregiver at formindske Skatterne, men den forøger dem. Under Foregivende af at ligeliggjøre Importen gjør den dem mere ulige. Tolden burde lægges paa Luksusartikler og ikke paa Livsfornødenheder." Lignende Sandheder som disse finder dagligt Udtryk gjennem en eller anden Senator. En saadan Debat er højst gavnlig, idet den faar Folk til at tænke og bringe dem til at drøfte Spørgsmaalet til gjensidig Oplysning. Og naar Vælgernes Flertal fuldkomment kommer til en ret Forstaaelse af Aarsagen til de Onder, der trykke dem, og at den skriver sig fra uretfærdig Lovgivning, saa skal det nok selv raade Bod paa Skaden.

Alliansens Kandidater.

Kort Livsskildring.

Guvernørkandidat John H. Powers blev født i Madison County, Ill., 10. Sept., 1831. Han fik sin Opdragelse paa Farmen, og da han voksede til holdt han Skole om Vinteren og arbejdede paa Farmen om Sommeren. I August, 1862 gik han i Borgerkrigen som frivillig og sloges under Gen. Rosecrans. I 1873 setlede han paa et Homestead i Hall Co., Nebraska. I 1888 følgte han denne Farm og flyttede til Hitchcock Co., hvor han nu bor. I fire Terminer var han Medlem af County-Raadet i Madison Co., Ill., samme Stilling indehavde han tre Aar i Hall Co., og han er for nærværende Medlem af County-Raadet i Hitchcock Co. I sin Stilling som Lærer tilegnede Mr. Powers en ikke ringe Grad af Kundskab og Dannelse, og gjennem hele Livet har han ved flittig Læsning holdt sig godt oppe med Tiden.

W. H. Dech, Kandidaten for Vice-Guvernør, er født i Northampton Co., Penn., af tyske Forældre. Han deltog ogsaa i Borgerkrigen og blev saaret ved Snickers Gap i '64. Han bosatte sig i Saunders Co., Nebr., i 1866 paa den Farm, hvor han nu bor. Han repræsenterede sit County i Legislaturen i 1873, og gjorde sig bemærket som en af Modstanderne mod Forsøget paa at gjennemdrive en falsk Fordring i Favør af de Kontraktører, der byggede Tugthuset. Som Løn herfor blev han slaaet ved det følgende Valg. I 1880 blev han valgt til Senatet, og blev snart en af de anerkjendte Ledere i dette Kammer. Men her fornærmede han ogsaa Pengesiden i den Grad at han maatte bøde med Nederlag ved det næste Valg, ved hvilket han atter var Kandidat. Hans Erfaring i Legislaturen har givet ham en gavnlig Øvelse i parlamentarisk Arbejde. Han skal ogsaa være en dygtig Taler, der ved god Besked om alle politiske Spørgsmaal.

Kandidaten for Statssekretær, C. N. Mayberry, blev født i Detroit, Mich., i 1841. Som Dreng fik han en god Skoleuddannelse, som han fuldbragte paa Akademiet i Mendota, Illinois. Hans Fader var Farmer. Unge Mayberry optog tidligt Lærervirksomheden. Han var mekanisk anlagt, og i 1861 opfandt han og fik Patent paa en Høstmaskine, der senere blev bekjendt som „Mayberry Harvester". Han fabrikerede selv Maskinen i Rockford, Ill., indtil 1864, da han folgte ud til sin Broder og Walter A. Wood. I 1867 optog han 2,000 Akres Land i Pawnee Co., Nebraska, af hvilket han endnu ejer 800 Akres. Han beskjæftiger sig med Opdrætningen af Heste og Kreaturer af ædel Race, og er en meget velstaaende Mand.

J. V. Wolfe, Kandidaten for Statskasserer, blev født 1833 i Merom, Ind. Hans Fader var en fremragende Mand, der indehavde flere kommunale Tillidsposter og tjente ogsaa et Par Terminer som Legislaturmedlem. Den unge Wolfe fik en højere Uddannelse paa Statsuniversitetet i Bloomington. Saa var han i nogle Aar Lærer, men fandt den Virksomhed at være for indesluttet. I 1862 blev han valgt til Legislaturen paa det demokratiske Ticket. Senere tjente han i to Terminer som Co.-Kasserer. Han kom til Nebraska for 19 Aar siden og har stadig boet paa en Farm 5 Mil sydøst for Lincoln. To af hans elleve Børn har gaaet igjennem Statsuniversitetet og to andre er paa Vejen. Mr. Wolfe er en Del bekjendt som Opdrætter af fuldblods Svin og Kvæg.

Kandidaten for Stats-Advokat, J. W. Edgerton, hører til den Slags man her i Landet kalder self-made Mænd. I Foraaret 1876 tog han et Homestead helt ude paa Grændsen i Furnas Co. Det første Aar blev han ædt ud af Græshopperne. Det følgende Aar lagde han sig efter Østefabrikation, og han og hans Kone malkede 16 Køer. Men de hede Vinde fordærvede hele Østoplaget. Han besluttede nu at prøve Lovkyndighed. Han studerede Lov om Natten og borede Brønde om Dagen for at ernære sig og Familje. Det følgende Aar begyndte han at praktisere. I '87 flyttede han til Omaha, og er for Tiden City Attorney for Syd Omaha.

N. F. Wright for Landkommissær er født i Michigan. Han studerede i tre Aar ved Seminariet i Geneseo, Ill. I 1856 kom han med sine Forældre til Nemaha Co. Nebr., og har stadig boet der i Countiet. Hans Farm er en af de bedst dyrkede i Countiet, og Mr. Wright indtager en fremragende Plads som Frugtdyrker.

A. D'Allemand, Kandidaten for Skolesuperintendent, er en indfødt Tysker. Han nød en højere Uddannelse i det gamle Land, og var i 14 Aar Lærer ved en irsk Højskole. Han kom til Amerika i 1870, og var først Lærer i Plattsmouth, men da Familjen var stor rejste han vest og optog en halv Section Land i Furnas Co. Han har holdt Pladsen som Skolesuperintendent i Furnas Co. i tre Terminer.

Den kristelige Daab.

I Haab om, at disse Ord maa gavne en og anden af mine Landsmænd, udsendes de. Grunden til Nedskrivelsen heraf findes nærmest deri, at der blandt os Skandinaver hersker saa store Vildfarelser med Hensyn til den kristelige Daab.

Mit Ønske er at fremstille for Læseren Guds Ord om Daaben, da det jo er den bedste Rettesnor for os her i Livet, og om vi følger det, tager vi ikke Fejl; hvor imod Menneskebud kan tjene til at styrte os i Fortabelse. Forøvrigt er Guds Ord jo skarpere end noget tveegget Sværd, og Gud være takket mange er ved Betragtning deraf bleven overbeviste om Sandheden, som den er i Kristus Jesus.

Videre vil jeg paa Forhaand bede Læseren at overveje efterfølgende og efterse, om det stemmer overens med Guds Ord (Bibelen) eller ikke. Skulde man finde, at dette er Tilfældet, da bør man søge at efterfølge det. Men har Læseren efter grundig Overvejelse fundet det at være Menneskepaafund, da antag det ikke. Maatte den Dag snart komme, da vi alle kunde lære at kjende, at der ifølge Guds Ord kun findes „en Herre, en Tro, en Daab"!

Da Bibelen kun omtaler en Daab, bliver det første for os at undersøge

I Hvad er kristelig Daab?

I vore Dage forrettes mange Slags Daab. Nogle antager kun Neddyppelsesdaab, andre anser dette for mindre betydningsfuldt og er alle til Behag i at døbe dem enten ved Neddyppelse eller Bestænkning, atter andre bruger udelukkende Bestænkelse. Kan det altsammen være Ret? Altsammen lige godt? Alt kristelig Daab?

Det sikreste vil være at undersøge, hvad Guds Ord siger derom. Johannes døbte i Jordanen dem, „som bekjendte deres Synder", Math. 3, 6. Det fremgaar klart heraf at han brugte Neddyppelsesdaaben. Jesus selv blev døbt og derefter „steg han straks op af Vandet", Math. 3, 16.

Mon han blev bestænkt? „Og han bød Vognen at holde, og de nedstege begge i Vandet, baade Philippus og Kammersvenden, og han døbte ham. Men der de opstege af Vandet — —", Ap. Gj 8, 38. 39. Om Kammersvenden blot skulde været bestænket, havde det været unødvendigt at stige ned i Vandet. „Men og Johannes døbte i Ænon, nær ved Salem; thi der var meget Vand; og de kom der hen og blev døbte", Joh. 3, 23. Dersom Johannes havde brugt Bestænkelse, ser jeg ikke, hvorfor han skulde gaa hen hvor der var meget Vand; thi lidt kunde været nok til mange.

Daaben er beskrevet som en Begravelse og Opstandelse med Kristus: „Vi er altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden; paa det at ligesom Kristus er oprejst fra de Døde, formedelst Faderens Herlighed, saa skulde og vi vandre i et nyt Levnet", Rom. 6, 4. Bestænkelsen kunde Paulus næppe omtale som en Begravelse. I Collosenserbrevets 2. Kap. 12 Vers siges om Collosenserne, at de er „begravne med ham i Daaben". Hvorledes vilde det passe at sige: „Begravne med ham i Bestænkelsen?"

Dette vil være tilstrækkeligt til at overbevise enhver, som vil lade sig overbevise af Guds Ord, om, at den kristelige Daab oprindelig var Neddyppelse og ikke Bestænkelse. Jesus siger: „Dersom I elske mig, da holder mine Befalinger," Joh. 14, 15.

II Hvem bør døbes?

Svar herpaa kan erholdes ved at undersøge Kristi Befaling til Apostlene, samt hvorledes de forstod og efterkom den. Kristus sagde: „Gaa derfor hen og lærer alle Folk, og døber dem i Navnet Faderens, Sønnens og den Hellig Aands, og lærer dem at holde alt det, jeg har befalet eder", Math. 28, 19. 20. Og han sagde til dem: „Gaar bort i al Verden, og prædiker Evangelium for al Skabningen. Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig; men hvo, som ikke tror, skal blive fordømt", Mark. 16, 15. 16. Heraf fremgaar tydeligt, at Evangeliet skal først prædikes og troes, hvorefter de, som tror, skal døbes. Skal nu Troen gaa forud for Daaben, som disse Skriftsteder viser klart, bør selvfølgelig uomvendte eller vantro Mennesker ikke døbes, ej heller Spædbørn, som hverken tror ej heller nogensinde har hørt eller forstaaet Evangeliet. „Og hvorledes skulde de tro paa den, om hvem de ikke have hørt?" Rom. 10, 14. Men lad os se, hvorledes Herrens Befaling blev forstaaet og efterkommet af Apostlene. I Ap. Gj. 2 Kap. læser vi, at da Guds Ord gik Folket gjennem Hjærtet, og da de begyndte at spørge, hvad de skulde gjøre, taler Petrus følgende til dem: „Omvender eder, og hver af eder lade sig døbe". Først Omvendelse, siden Daab. „Og de, som nu gjerne annammede hans Ord, blev døbte". De, som blev budte at omvende sig, var vel ikke Spædbørn; og hvorledes kunde det siges om Spædbørn, at de annammede Ordet? „Men der de troede Philippus, som forkyndte Evangeliet om det, som hører til Guds Rige og Jesus Kristi Navn, blev de døbte, baade Mænd og Kvinder", Ap. Gj. 8, 12. Disse troede først Philippus, som forkyndte Evangeliet. Hvad var det næste? De blev døbte. Var der en Afvigelse fra denne Regel blandt Hedningerne? Visselig ikke. Efter at Petrus havde prædiket til Cornelius og andre af Hedningerne, blev kun de døbte, som havde annammet den Hellig Aand. „Mon nogen kan formene Vandet, at disse ikke skulle døbes, som har annammet den Hellig Aand ligesom og vi?" Ap. Gj. 10,47. „Og mange af Corinthierne, som hørte til, troede og blev døbte", Ap. Gj. 18, 8. De Skriftsteder, som omtaler hele Familjers Daab taler heller ikke herimod. Men af visse Udtryk ses det, at der blandt dem heller ingen Spædbørn var. „Cornelius frygtede Gud med alt sit Hus", Ap. Gj. 10, 2. Angaaende Stokmesterens Hus, da siges, at „De talede Herrens Ord til alle dem som var i hans Hus", Ap. Gj. 16, 32. Paulus og Silas gik ind i Lydias Hus „Og, da de havde set Brødrene trøstede de dem", Ap. Gj. 16, 40. „Chrispus troede paa Herren med sit ganske Hus", Ap. Gj. 10, 8. Hvem vilde sige om Spædbørn, at de frygtede Gud, at Herrens Ord blev talt til dem, at de blev trøstede, eller at de troede paa Herren? Altsaa ser vi af Guds Ord, at Jesu Befaling var at prædike Evangeliet og døbe saa mange, som troede det, og at Apostlene forstod det saaledes og handlede i Overensstemmelse dermed.

Daaben er altsaa „ikke Renselse fra Kjødets Urenhed, men en god Samvittighedspagt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse", En Pagt hvorved vi efter at være frelste frasiger os alt Samfund med Verden og Synden og viser vore Omgivelser, at vi herefter vil tjene Kristus, som har renset os formedelst sit Blod. Thi „Jesu Kristi, hans Søns, Blod renser os fra al Synd".

N. J. Petersen.

Prohibition-HøjlicenseDebatten

i Beatrice, Nebr., 5—10. Juli.

Talernes fuldstændige Tekst.

(Fortsat.)

Prof. Samuel Dickies Argument. Mine Damer og Herrer: — Jeg vil til en Begyndelse svare paa et Par Spørgsmaal. Det første er: Er Prohibition praktisk? Det er en faktisk Sag og ikke en løs Teori. Det bør besvares, ikke med falsk Brug af Talstørrelser, men ved Fremstillelsen af Sandheden og ved Vidnesbyrd af de Personer, der er bedst kvalificeret til at tale med Myndighed. Jeg vover at paastaa, at dersom menneskeligt Vidnesbyrd kan bevise noget, saa er det ogsaa afgjort, at Prohibition virkelig forbyder Drikkeriet. Det skal ogsaa bevises her. Denne store intelligente Forsamling, er den Jury, der skal dømme. Sagen er nu til Doms. Jeg staar ikke her for at tale, men for at fremkalde Vidnerne og lade dem tale. Det første Vidne, jeg vil fremkalde, er John A. Martin, forhv. Guvernør i Kansas. Hør, hvad han siger: „Mindst ni Tiendedele af den Drukkenskab, som raadede i Kansas for otte Aar siden, er forsvundet, til Trods for Forøgelsen af Folkemængden. Antallet af Forbrydere i vore Fængsler aftage stadigt, og mange af Fængslerne er tomme."

Højesteretsdommer Charles Damforth i Augusta, Maine, udtaler følgende Ord: „Jeg erindrer godt, hvilken Stilling Samfundet var i inden Prohibitionsloven blev vedtaget. Man spaaede finansielle Onder, men som vidt man kan se, er intet af denne Slags passeret. Det er øjensynligt sandt, at Forretningslivet nu er langt mere sundt, og det er ligeledes Tilfældet, at Skatterne er mindre under Prohibition end de var før."

Ex-Guvernør Larrabee fra Iowa er den næste Mand paa Vidnestolen og han fortæller. „Tusinder af dem, der stemte imod Prohibition af Frygt for, at en saadan Lov kun vilde blive et dødt Bogstav, er nu overbevist om, at den kan føres igjennem og forlanger derfor, at den bibeholdes. Sioux City, Des Moines, Cedar Rapids og Ottumwa har banlyst Saloonen, og dog ere de blandt Statens mest blomstrende Byer. De Fordele, Staten har høstet ved Gjennemførelsen af denne Lov, ere i Sandhed store og vidtrækkende. Det er en velbekjendt Sag, at Forbrydelser er i Tiltagende i de For. Stater, men Iowa bidrager ikke til denne Forøgelse. I 1880 var der 1 Tugthusfange for hver 860 Personer Landet over, men i Iowa var der blot 1 for hver 3,130 Personer. Mange af Countyfængslerne staar nu ledige en god Del af Aaret, og Antallet af Fanger i vort Tugthus har været formindsket fra 750 i Marts, 1886 til 604 i Juli, 1889. Vore Dommere erklærer, at kriminelle Sager har havt en Nedgang af 30—75 pCt. Den fattige Stand faar bedre Føde — bedre Klæder, bedre Skolegang og bedre Hjem. Bryggerierne er blevne forvandlede til Havremøller og Konservefabriker."

Nuvel, hvem kjender bedst Stillingen i Iowa, Ex-Guvernøren eller Redaktøren af „Omaha Bee"? (Bifald.)

Guv. Larrabee siger videre: „Man kan med Sikkerhed paastaa, at der ikke bliver forbrugt en Tiendedel, ja maaske ikke en Tyvendedel saa meget Spiritus i Staten som der blev for fem Aar siden." Larrabee siger maaske ikke en Tyvendedel, dog er jeg overbevist om, at det inden Aften vil hedde fra denne Talerstol, at Iowas Forbrug af berusende Drikke er nu langt større end det var før Prohibitionsloven traadte i Kraft.

Hør hvad Humphrey, nuværende Guvernør i Kansas siger: „Prohibition er hverken en Farce eller en Fiasko. Den aabne Saloon er afgjort lov løs og Værtshusholderens Bestilling er forbi. Siden Prohibition blev vedtaget i Staten, har dens Velstand tiltaget, og Forbrydelser er i stor Grad aftaget."

For. Staters Senator J. J. Ingalls fra Kansas: „Kansas har afskaffet Saloonen; det aabne Værtshus er lige saa uddød som Aflasdshandelen. En Drukkenboldt er et Fænomen, Snapsekjænkeren har sluttet sig til Korsridderne. Bryggeren og Brændevinsbrænderen kjendes kun af Oldtidsgransker." Sandsynligvis er det en Oldtidsgransker, der redigerer „Omaha Bee". (Bifald.)

Her er et specielt Vidnesbyrd fra R. H. McClue, Clerk i Orage Co.: „Der er ingen Saloon i Countyet, Drukkenskaben er afskaffet, Befolkningen har fordoblet sig, Forretning har holdt Skridt med Folkemængdens Forøgelse, og Penge faas nu fra Østen med større Lethed og til lavere Renter end før."

Mr. F. Wood, Kasserer i Montgomery Co., Kansas, siger: „Loven er en stor Succes. Hvor der før solgtes ti Tønder Brændevin eller ti Kegger Øl, sælges der ikke en af hvert Slags nu."

Læg Mærke til disse Vidners repræsentative Stillinger: County Clerke, County Kasserere, Dommere og offentlige Mænd.

C. M. Hovey, Kasserer i Thomas Co.: „Prohibition gjennemføres saa grundigt som nogen anden Statslov. Vi har ingen Saloner eller Smugkroer. Skatteforholdet er blevet reduceret 2 pCt. Fattigdom er i Aftagende. Vi har en bedre Folkeklasse. Hundreder af Mænd, der før forødte deres Penge for Drik, ere nu ædruelige, ærlige og flittige."

W. H. Smith, Kasserer i Marshall Co.: „Vor Erfaring med Prohibition er, at den bortdriver den Slags Folk, vi ingen Brug har for, og bringer den Slags, vi ønsker at have." (Bifald.) Hør videre: „Den sender Varmen af vor Befolkning ad Nebraska til og bringer os Nebraskas bedste Kontingent."

Jeg har ikke Tid til at læse flere Uddrag fra den Side, men skal nu læse et Par Udtalelser af Prohibitionens Fjender. Sol. Miller, Redaktør af Chief i Troy, Kansas, var en meget voldsom Modstander af Prohibition. Nu har han faaet et forskjelligt Syn paa Sagen, som han forklarer i følgende: „Dersom jeg havde Magten vilde jeg ingenlunde afskaffe Prohibition. Det har gjort meget Godt. Selv med det Drikkeri, der endnu foregaar, kan vi dog spore Prohibitionens gode Virkninger."

Percival M. Lowe, et demokratisk Medlem af Statssenatet i Kansas og i sin Tid en ivrig Fjende af Prohibition, siger: „Jeg agiterede imod og stemte imod Prohibition. Men dens Magt vokser dagligt, og det er til ingen Nytte, at Demagoger lader haant derom. Mangfoldige af de Mænd, der troede, at Loven vilde være upraktisk og gjøre mere Skade end Gavn, vilde nu ikke for Alverden stemme for den aabne Saloon, og jeg er en af disse Mangfoldige."

Nu et andet Spørgsmaal: Skader Prohibition Forretningslivet? Det siges, at Prohibition har ødelagt Iowa. Den 30. Juni, 1887, var Antallet af Sparebanker 37 med en Aktiva paa $1,260,000. Under de følgende to Aars Prohibitionsstyre forøgedes Antallet til 50 med en samlet Kapital af $1,718,500. I samme Tidsrum forøgedes Antallet af Statsbanker fra 65 til 81 og deres samlede Kapital fra $10,276,000 til $13,170,000. Med andre Ord, i de to Aar, som Prohibition har ødelagt paa Iowa, har Staten havt en Forøgelse af 27 Banker og $800,000 i Bankkapital. Guvernør Larrabee siger videre: „I det sidste Aar er der blevet afbetalt mere Pantegjæld end der er stiftet, hvilket er en Ting, der ikke kan siges om noget tidligere Aar."

Jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa en lille Bemærkning, som min Ven Mr. Rosewater gjorde. Han sagde nemlig, at der i Nebraska findes 51 Countier, hvis Fængsler staar tomme. Men nu hænder det sig, at Mr. Rosewater er en meget glemsom Mand, og han glemte da ogsaa denne Gang at fortælle Eder, at i 35 ud af de 51 Countier findes der slet intet Fængsel. (Høj Latter.) Han glemte at minde Eder om, at ikke en Gang Adams Co., med Hastings som dets Hovedstad, ejer et Fængsel, men sender dets Fanger i Kost hos Nabo-Countierne. Det samme er Tilfældet med Butler Co.

Nu, mine Herrer, jeg henleder Deres Opmærksomhed paa disse Kjendsgjerninger, nemlig Vidnisbyrdet fra de mest paalidelige og kompetente Vidner i Maine, Kansas og Iowa. Ifølge disse Mænds Overbevisning er Prohibition fordelagtig, og intet Steds har Prohibition forringet Værdier eller lammet Forretningsvirksomheden."

Fortsættes i Næste Numer med E. Rosewaters Tale.

Nord- og Syd-Dakota.

Stats-Advokat C. A. Bailey har indgivet sin Resignation. Som Grund angiver han, at Lønnen — $1200 om Aaret — er for lille i Forhold til den Mængde Arbejde, Embedet medfører.

Bliv din egen **Kjøbmand for 10 Cents**

Ved Modtagelse af 10 Cents og Eders Expres Office Navn, vil vi pr. betalt Expres sende Eder vor 475 Side Katalog, indeholdende over 4,999 Illustrationer og Priser paa Jernvarer, Tømmer, Glas, Maling, Barb Wire, Bindetraad, Kaner, Slæder, Vogne, Fjedervogne, Smedeværktøj, Musikinstrumenter, „Lanterna Magica", Patent Mediciner, „Base Ball"-Varer, Groseries, Tinvarer, Refrigeratorer, Gasolinstoves, Agerbrugsredskaber, Rubbergods, Tærskemaskiner, Stole, Borde og alle Slags Møbler. Alt som behøves paa en Farm. Skriv til

T. M. Roberts Supply House,
508 and 510 Nicollet Ave. Minneapolis Minn.